

Sygn. akt **IC 648/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Hałabis

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Wolniak

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Fundusz Inwestycyjny (...) z siedzibą w W.

przeciwko C. P. i J. P.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych C. P.i J. P.na rzecz powoda (...)Funduszu Inwestycyjnego (...) z siedzibą w W.kwotę 59.541,54 zł (pięćdziesiąt dziewięć tysięcy pięćset czterdzieści jeden złotych pięćdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 8 marca 2013 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w pozostałej części;

III. zasądza solidarnie od pozwanych od C. P.i J. P.na rzecz powoda (...)Funduszu Inwestycyjnego (...) z siedzibą w W.kwotę 4.822,70 zł (cztery tysiące osiemset dwadzieścia dwa złote siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności w stosunku do pozwanego C. P..

IC 648/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 7 marca 2013 r. skierowanym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...)Fundusz Inwestycyjny (...) z siedzibą w W.domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych C. P.i J. P.kwoty 96.690,29 zł, w tym kwoty: 18.229,85 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 marca 2013 r. do dnia zapłaty, 60.628,89 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 7 marca 2013 r. do dnia zapłaty oraz 17.831,55 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 7 marca 2013 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wyjaśniono, że pozwani zawarli z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę kredytu odnawialnego, a następnie rażąco naruszyli warunki spłaty przedmiotowej umowy poprzez brak systematycznych wpływów i przekroczenie limitu wskazanego w umowie, co doprowadziło do wypowiedzenia umowy kredytowej. Powód zaś nabył od wskazanego banku wierzytelność i dochodzi jej w wysokości 96.690,29 zł, na którą składa się: kwota 18.229,85 zł odsetek karnych naliczonych przez bank od kwoty niespłaconego kapitału na dzień 15 grudnia 2011 r., kwota 60.628,89 zł tytułem niespłaconej kwoty kapitału oraz kwota 17.831,55 zł tytułem odsetek karnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału

od dnia 16 grudnia 2011 r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie. Wskazano również, że pozwani wezwani do zapłaty należności w określonym terminie świadczenia nie spełnili (pозew – k. 3-8).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 18 marca 2013 r. w sprawie sygn. VI Nc-e 557651/13 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w całości żądanie powoda uwzględnił (nakaz zapłaty – k. 9).

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty z dnia 5 kwietnia 2013 r. pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości.

Wskazali przy tym, że nie uznają powództwa zarówno co do zasady jak i wysokości oraz zaprzeczają wszelkim okolicznościom faktycznym wyraźnie nie przyznanym w toku postępowania (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 10).

W piśmie procesowym z dnia 24 lipca 2013 r. pełnomocnik powoda uzupełnił dokumenty załączone do pierwotnego pozwu oraz cofnął powództwo w zakresie kwoty 37.148,75 zł, wnosząc o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwoty 59.541,54 zł z odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według złożonego spisu kosztów (pismo procesowe – k. 25).

Analogiczne stanowisko zostało zawarte przez pełnomocnika powoda w odpowiedzi na sprzeciw pozwanych od nakazu zapłaty (odpowiedź na sprzeciw – k. 26-27).

Na rozprawie w dniu 23 października 2013 r. stawił się pozwany C. P., który oświadczył, że uznaje powództwo do kwoty wskazanej z piśmie pełnomocnika powoda z dnia 24 lipca 2013 r., to jest do kwoty 59.541,54 zł i wyraził zgodę na cofnięcie pozwu w pozostałym zakresie. Pozwana J. P. nie stawiła się na termin rozprawy, zaś skierowana do niej korespondencja sądowa została zwrócona z adnotacją: „zwrot, nie podjęto w terminie” (protokół rozprawy – k. 84-84v; koperta – k. 80).

Ze względu na odroczenie rozprawy, na kolejnej rozprawie w dniu 29 listopada 2013 r. stawił się pozwany C. P., który potwierdził, że uznaje powództwo zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym na poprzedniej rozprawie. Natomiast pozwana J. P. została prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy, jednakże na rozprawę się nie stawiła i nie wskazała przyczyny swojej nieobecności (protokół rozprawy – k. 89; potwierdzenie odbioru wezwania – k. 87).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo w zakresie żądania zasądzenia od pozwanych kwoty 59.541,54 zł jest zasadne w całości na podstawie art. 509 i nast. k.c.

Okoliczności stanowiące podstawę faktyczną żądania powoda przytoczone w pozwie oraz w piśmie procesowym z dnia 24 lipca 2013 r. ograniczające powództwo do wskazanej wyżej kwoty są bezsporne, bowiem na rozprawie pozwany C. P. uznał to żądanie w całości i wyraził zgodę na cofnięcie pozwu w pozostałym zakresie oraz żadnej z okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie nie zaprzeczył.

Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 k.p.c., sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Ponieważ uznanie powództwa przez pozwanego C. P. dotyczyło całości żądania w zmodyfikowanej w toku postępowania postaci, a ponadto uznanie to prawa i zasad współżycia społecznego w żaden sposób nie naruszyło i nie zmierzało do obejścia prawa, oznacza to, że podstawowym jego skutkiem było przesądzenie zarówno zasady odpowiedzialności pozwanego względem powoda, jak również wysokości dochodzonego roszczenia (zobowiązania pozwanego). Skoro zatem uznanie powództwa jest stanowczym i bezwarunkowym oświadczeniem woli i wiedzy pozwanego C. P., który za zasadne uznał zarówno roszczenie powoda, jak i przyznał uzasadniające je przytoczone przez niego okoliczności faktyczne, to w konsekwencji zgodził się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie w całości.

Odnosząc się zaś do roszczenia skierowanego przeciwko pozwanej J. P. należy stwierdzić, że – co do zasady – powództwo jest uzasadnione również wobec niej z przyczyn uzasadniających je w stosunku do pozwanego C. P.,

bowiem pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie powołała żadnych innych okoliczności niż pozwany, który roszczenie ostatecznie uznał. Pomimo jednak tego, że pozwana została prawidłowo powiadomiona o terminie rozprawy i nie stawiała na się na rozprawę, nie było przesłanek do wydania w stosunku do niej wyroku zaocznego z uwagi na fakt, że zajęła ona względem żądania pozwu stanowisko negatywne zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym, którego w toku postępowania nie zmodyfikowała (art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c.).

We wskazanych okolicznościach Sąd obowiązany był orzec o uwzględnieniu powództwa przeciwko obojgu pozwany i zasądzić od nich (C. P. i J. P.) solidarnie na rzecz powoda kwotę 59.541,54 zł jak w pkt I wyroku, rozstrzygając jednocześnie o odsetkach ustawowych na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Jednocześnie wyrokowi w tej części należało z urzędu nadać rygor natychmiastowej wykonalności – na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. – w stosunku do pozwanego C. P., ponieważ rozstrzygnięcie obejmuje roszczenie nadające się do wykonania w trybie egzekucji (pkt IV wyroku).

Z uwagi zaś na fakt, że w toku postępowania powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew odnośnie kwoty 37.148,75 zł, Sąd Okręgowy umorzył w tej części postępowanie na zasadzie art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 203 § 1 k.p.c. (pkt II wyroku).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu pomiędzy stronami znajduje swoje uzasadnienie w przepisach art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z 99 k.p.c. i z art. 108 § 1 k.p.c., gdyż oparte zostało na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu (pkt III wyroku).

Powód w procesie reprezentowany był przez radcę prawnego, który złożył spis kosztów procesu i domagał się zasądzenia od pozwanych z tego tytułu łącznie kwoty 4.859,46 zł. Analizując wyszczególnione w spisie kosztów wydatki powoda, Sąd Okręgowy uznał je za niezbędne i celowe do dochodzenia należności w sprawie przeciwko pozwany, za wyjątkiem jednej pozycji określonej jako „opłata manipulacyjna dla dostawcy usług płatności w kwocie 21,76 zł”, bowiem po pierwsze, nie wskazano kto był dostawcą tych usług, po drugie jakie to były usługi i z podjęciem jakich czynności były one związane oraz po trzecie, nie przedstawiono dowodu poniesienia tych kosztów.

Pozostałe wskazane w spisie koszty procesu obejmujące: opłatę sądową w kwocie 1.209,00 zł, koszty sporządzenia odpisów pozwów w kwocie 11,70 zł, opłatę skarbową w kwocie 17,00 zł oraz koszty wynagrodzenia radcy prawnego w kwocie 3.600,00 zł, którego wysokość mieści się w granicach stawki minimalnej określonej w § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 490), Sąd Okręgowy uznał za zasadne i dlatego zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 4.822,70 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt III wyroku).

Z przytoczonych względów, Sąd Okręgowy w Lublinie orzekł jak w wyroku.